

אַרְזָתָם לְבַד?

לקראת עונת הנסיעות - מילים שצריך לארוז

אנחנו שמים את הטלפון הנייד, את המשקפיים, את המפתחות. לתיק שבו התלמידים שמים את המחברות והספרים קוראים ילקוט, ובתוכו יש בדרך כלל קלמר - תיק קטן לכלי פתיכה.

לטיולים ברגל נשתמש בדרך כלל בתרמיל גב (ולא נשכח לשיר "קח מקל קח תרמיל, בוא אתי אל הגליל" - המילים של אהוד מנור והלחן של יאיר רוזנבלום). לא נשכח לקחת לטיול תיק עזרה ראשונה, לכל מקרה שלא יקרה.

תרמילאית

הצעירים שיוצאים לטיול הגדול שאחרי הצבא נקראים תרמילאים (ויש שמתעקשים על המילה הספרדית "מוצי'לוס").

ולא רק למטיילים יש תרמיל, אלא גם לצמחים ממשפחת הקטניות (אפונה, חמוס, פול וכיו'), ששומרים את הזרעים שלהם בשקיק קטן, אשר נקרא גם הוא תרמיל.

בסלנג משמשת המילה תיק במשמעות של מטלה, משימה לא רצויה (הבוס הפיל עליי תיק ונשארתי עד חצות בעבודה). המושג לתפוז תיק פירושו להעליל עלילה על משהו, כלומר להפיץ עליו שקרים.

ונסיים במילה מיידית, שנכנסה בחינניות לעברית: ביידית, פקלה היא חבילה. אנחנו אומרים בעברית: הוא ארוז את הפקלאות; יש לי המון פקלאות; אנחנו יושבים על הפקלאות ומחכים למונית. כאשר אומרים למישהו: "ארוז את הפקלאות שלך" ולך הביתה, אומרים לו, בעצם: אתה לא רצוי כאן. אנשים מאיימים: אם לא אקבל את המשכורת שאני רוצה, אני ארוז את הפקלאות והולך הביתה.

פקלה - חבילה - פירושה גם תלאות החיים, הקשיים של החיים. אנחנו אומרים: לכל אחד ה"פקלה" שלו. לכל אחד ה"חבילה" שלו. ולכן, פדאי לנצל כל הזדמנות לבילוי, לחופשה, לנסיעה. נסיעה טובה.

אילה פרלמוטר

ידיים ושמפו במחיר מיוחד, מארזי תקליטורים (כל העונות של "סיינפלד"), וכמובן מארזי מחשב (הקופסה שמחזיקה את כל חלקי החומרה של המחשב ומגנה עליהם).

עונת הטיולים היא גם העונה של חנויות התיקים. ויש כל כך הרבה סוגים: תיק צד ותיק גב, תיק גיימס בונד (תיק מלבני קשיח לאנשי עסקים) ותיק שבל (תיק מלבני מבר לסטודנטים), תיק נסיעות ותיק רחצה, תיק איפור, תיק אוכל ותיק בית-ספר (ילקוט).

תיק גיימס בונד

תיק הוא לא רק חפץ שאנו נושאים עמנו כדי לשים בו דברים שונים. תיק הוא גם אוסף של תעודות או של נתונים על האדם. לכן יש לנו בקופת החולים תיק רפואי; בצבא או בעבודה - תיק אישי; יש לנו גם תיק במס ההכנסה, ואם יש מספיק כסף - אולי גם תיק חשקעות. אך העיקר שלא יהיה לנו תיק במשטרה, תיק פלילי.

בבית המשפט דנים בתיקים שונים. כאשר המשטרה חוקרת משהו וסבורה (חושבת) שאין לה מספיק הוכחות לכיצוע העברה - היא סוגרת את תיק החקירה.

השרים בממשלה מקבלים תפקיד שנקרא תיק; תיק האוצר, תיק הביטחון, תיק הבריאות. כשיש יותר שרים מאשר תפקידים, ממנה ראש הממשלה שר בלי תיק.

את התעודות והמסמכים אנחנו מתייקים ומסדרים. עבודת התיק אמונה להקל עלינו למצוא את המסמך המתאים בעת הצורך.

בתוך התיק אנו נושאים בדרך כלל ארנק וגם נרתיק למשקפיים, נרתיק לתעודות. לפעמים יש בתיק פיסים פנימיים או חיצוניים, שבהם

החופש הגדול כבר פאן, והמוזי ישראלים הולכים לשמוע את השאלה שמתחילה כל טיול לחו"ל, השאלה שבלעדיה אי אפשר לצאת מהארץ, השאלה שאם לא תענה עליה את התשובה "כן" - ירוקנו לך את כל תכולת המזוודה וגם ישלחו אותה לבדיקות קפדניות: ארזות לבד? (בעברית נכונה יותר: ארזות בעצמך?). ואחרי השאלה הזו תבוא אחתה: מישהו נתן לכם משהו להעביר למישהו?

אז כן, ארזנו לכה, לגמרי לכה. לקחנו חצי בית, כדי להרגיש בבית גם כשאנחנו רחוקים מהבית. ואת הכול שמנו במזוודה. בעצם, עוד מהחופשה הקודמת אנחנו יושבים על המזוודות ומוכנים בכל רגע לקום ולנסוע שוב, ברגע שיצוץ (עלה, יגיע) הדיל ששווה לשבור בשבילו את תוכנית החיסכון של הילה.

מזוודות על המסוע בנמל התעופה

אבל לא רק ביציאה לטיול אנו אורזים. גם לפני שאנחנו עוברים דירה אנחנו אורזים הכול בארגזים, ואחר כך, במשך שעות, ימים או שבועות אנחנו פורקים את הארגזים בדירה החדשה. גם אחרי שביקרנו במסעדה ונשאר לנו אוכל (כי כבר התמלאנו מהחמוס והפיתות), אנחנו מבקשים מהמלצר לארוז לנו, כדי שיהיה מה לנשנש בבית. בבית האריזה אורזים בדרך כלל תפוזים או פירות אחרים, וגם פרחים, תבלינים ושאר ירקות. כשאנו קונים משהו ליקירינו, אנו אורזים זאת באריזות מתנה. בסופרמרקט מנסים לשכנע אותנו לקנות אריזות חיכוך, כלומר אריזה גדולה יותר במחיר נמוך יותר. אנחנו יכולים לקנות ירקות, פירות וקטניות באריזה (פחבילה סגורה) או בתפוזרת (אנחנו בוחרים אותם אחד אחד).

לפעמים אנו קונים מארזי ובו מוצרים - זה יכול להיות מארזי קוסמטיקה (מארזי קרם גוף, קרם